

20-dik szám.

Május 17-én. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 óra 3 ft 50 kr, és 3 óra 1 ft 75 kr
Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvársznál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperaille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB**, hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz, J. irodájába czimezendők. **Bécsben**, saját főgynökségünkben Kärntnerstrasse 8. sz. I. em. (**Naschitz Jakob** fők-üzletében.)

XXV. kötet.

ÓDA

Deák Ferenczhez,

a budai keserűvizhez.

Köszöntelek hazánk igaz éke, Te!
Kit pártkülönbőség nélkül e hon becsül,
S ki anyyi, karddal elnyeshetlen,
Gordiusi csomagot megoldál!

Bölcs befolyásod, bár keserűn hata,
De gyógygyerővel épen ez orvosolt,
S rendezte bölcsen a magyarnak
Belügyeit, breviter tisztázva.

Te constitúciónkat ugy ifjítod,
Mint kit fereszte gyógyvizü Bimini.
Jelszód: »Has! alkoss!« és pedig nem.
Csak te magyar, de te is német, has!

Igy szerzél némettel Te kiegyezést,
És békítél ki két java nemzetet,
S — oh német egység! — olvasztád be
Legközépünkbe a németséget!

Tiszta demokrat a te hatásod, oh!
A hajlongásnak nem te barátja vagy.
Ki tanulmányoz s vesz be bőven:
Élvez egy állapotot szegény, sur.

Oh haza bölcse, kit a bal és a jobb,
S szélsőbal is tisztelve von ajkihoz,
S áhitva csókdos: — itt az alkalm,
Terjeszkedni »kifelé belülről.«

A paritást megszülted a némettel:
Alparitásra folyj be tehát Te most,
A bécsi börze szorulását,
Itt az idő, szaporán eloszlasd.

A kitörült bank-akta papirja int!
Egy »Krach!« — s ugorkfa gründer alatt török,
Vagy szédelgő hausse-rul lesvindelg,
Oh, Te kuráld ki a szédülésből!

Don Pedró.

Bank-alagér.

— Az országházból. —

Mióta a sok jó kereskedelmi szerződést megkötöttük Jakatakutakihitahiketekiti és más még eddig fel nem fedezett államokkal, azóta csak az escomptbank volt oly érdekes, hogy még Paczolay sem volt képes elalunni mellette.

Kis Pulszky előadja, hogy az milyen jó egészségére fog szolgálni több elvtársának. (Tóth és Somssich egymásra néznek: mindjárt kipottyanja a kölyök! — Csengery és Bartal: még kitalálja! Wahrman és Wodianer Béla: bánom én!) Tessék megszavazni a bankot; az igazgató tanácsot majd felállítják a tisztelt ház nélkül is.

Madarász József: mosolyog. (»No ettől könnyen menekülünk!« jobbról.) Tudomásom szerint, de köteleméből kifolyó vélelemmel bár noha tyukszemére hágok több ellenvélemű honatyatársamnak, de igénylem, hogy a ki képviselő, az a ház asztalán fekvő bank igazgató-sági tanácsosságából végképen kizáródjék, avagy viszont. (Jókedvű nevetés jobboldalról és fogaknak piszkálása.)

Kis Pulszky: Ez tulajdonképen nem tartozik a tárgyra. (Helyeslés! Úgy van! Igaz! jobbról) Ennek majd akkor lesz helye, mikor az illető tanács szerveztetik. (Bravó! jobbról.) Most szigoruan a bank felállítása van szóban (Éljen!)

Kerkápoly: Tisztelt ház! Mi a kérdés? Ez az első kérdés. Ez a megfontolandó. (Helyes! jobbról.) Ha képviselők igazgatótanácsosok nem lehetnek, akkor a legjobb erők a háztól elvonatnak; ha igazgatótanácsosok képviselők lehetnek, akkor is: a legjobb erők elvonatnak a banktól. Ebből tehát világos, hogy nem kell elvonni a legjobb erőket. (Zaj és nevetés a baloldalról.)

Ugy látom e mosolygásból, hogy a tisztelt baloldal fél az én logikámtól. (Általános elégtelenség a jobboldalon.)

Csernátony: T. ház (Kerkápoly: No ez mindjárt lelónyaiz engem. Elszánja magát a halálra). A mi a miniszter ur logikáját illeti, az elég rettenetes, de attól félni nincs okunk, mivel már megszoktuk, mint egykori t. elnökünk »törtetettetik« magyar stylusát; hanem félünk attól, hogy már e házban a tulsó oldalról soha sem lesz szerencsénk valami jónak a pártolását hallani. (Helyeslés balról. Vállvonítás jobbról.)

Deák Ferencz: T. előttem szóló beszédére meg kell jegyezmem, hogy Kerkápoly barátom tulajdonképen nem azt mondta, hogy a holló fehér, hanem azt, hogy hamuszinbe játszó vörhenyes barna, azaz: hogy fekete (Kerkápoly: Igaz úgy van!) Ennélfogva Madarász indítványa voltaképen a pénzügyminiszter ur indítványa. Madarász barátom és ebben elvtársam sem ellenezheti az ő indítványát, mert én azt határozottan pártolom. S magyarán kimondva az igazat, nekünk ha független és józan politikát akarunk a találossá tenni, magunknak is baloldaliaknak kell lennünk. Azt mondják, hogy az különös, a mit most teszünk. Igaz, de sok különöst tetünk mi már más irányban, szükség, hogy ebben az irányban is tegyünk. Tehát akarom, hogy Kerkápolyi indítványa elfogadtassék Madarász által.

Madarász-Kerkápoly: Magam is azt akartam. (Általános helyeslés. Most már függetlenek és józanok vagyunk! jobbról.)

Tavaszi Andri: Deák Ferencz előre elmondván beszédemet, én elállok.

S — »így lett vége az miskolezi bálnak.«

Correspondenz-Carte Oláh Gyula barátomhoz.

Igazsagod van, kedves doktor, kormány öszetet kizel bamul, is nem igyekszí elöterjeszteni reform törvényjavaslatokat. Csinalyuk semit, azt izz esag nagyjabul. Azirt ajánlom haznak, hogy zorszag valamint viszontlatando valasztok

megnyugtatasa szempontyabul vacatio elöt sok közül legalab egy igető javaslatot targyalyunk s vigyünk keresztül, melyre van irva »sürgős,« s mely szolja képviselők napdijának felemelísiröl.

Tallér ossy Zebulon.

Haszontalan tudnivalók.

— — A walesi herczeg külön levélben köszönte meg Pest főkapitányának azon nem remélt udvariasságát, hogy mint az előbb itt becsukott touristákkal, ő vele is nem fogatott angliust.

— Mózes osztrák pénzügyminiszteri tanácsos van Depretistül kiküldve, hogy a bécsi börzezavarokon segítsen. De hiszen nem vártja meg a zsidócskákat Mózes, ha nincs krisztus.

— — Svájcban kerestetik egy sem irni sem olvasni nem tudó felnőtt ember, kivel az új olvasásmódszert meglehessen kísérteni. Csak Magyarországon kereskedjenek! Van itt nálunk 2.000.000, mondok két millió.

— — Az opera-rendezőhöz kérdést intéztek, mi foknál fogva engedi ő a bolygóhollandi hajóját a végjelenetben kisiklani a szinpad tengeréről, holott a zeneköltő világos utasítása szerint, annak el kell sülyednie? A jól gazdálkodó rendező azt felelé, hogy de már ha egyszer drága pénzibe van a nemzeti színháznak az a hajó, ő csakugyan nem hagyja hogy a tengerbe veszszen!

— — Csengeri Tavaszi Andriással volt együtt látható a napokban az utczán. Ennyit már még se tettünk volna fel Csengeriről.

— — Carlista győzelemről szól a Magyar Állam: »a vitéz Dorregaray, Olloval egyesülten, sebet ütött a republikánusokon, kiknek veszteségük igen érzékeny.« Elhisszük, hogy ollóval érzékeny sebet tudnak ütni.

— — Szerencsétlenség. A bécsi börze-schwindel egy áldozata már agyonlőtte magát. A schwindlerék még élnek.

Akadémikus élcz.

Az angol krónprincz az akadémiát meglátogatván, tudós deputáció által fogadtatott. Köztük az ifjuöreg Toldi Ferenczről hallván, hogy tavaly ülte meg írósgának 50 éves jubiléumát, ezt jegyzé meg:

— Hogy-hogy? Hisz ötven évesnél idősbnek nem is hívém!

— Ja fenség, Magyarországon az emberek már esztendőskorokban írók!

Talány.

Meddig róka a róka?

(*Mig maga van, mert azokról.*)

A folyósóru.

Wahrmann: Ferkhó! Miért the minket ily csóffá thethél?

Deák: Hát ha Pistukát ti leszurtátok a franco-magyarról, én is leszurtalak az escomptról. Ez a paritás. A paritást pedig ti is elfogadtátok, punctum.

A pénzről.

— Bécsi lapok kedvencz elmefutkosásai. —

A pénz a világnak láthatatlan feje.

Teher, mely alatt akkor görnyed meg hátunk, ha nincs.

Lakat, melyet sok embernek a szájára akasztanak. Kulcs, mely lakatot nyit.

Mathematikai érv, melylyel be lehet bizonyítani, hogy kétszer kettő=öt.

Könyv, melyet minden ember szeret olvasni, de senki sem adja örömet kölcsön.

Rongy, melybe a legtúlzobb divathölgy is örömet öltözik.

Semmisítő törvényszék, melyhez legüdvösebb appellálni.

Még egyszer könyv, melynek legtöbb kiadója akad.

Nyelv, melyen akkor is megértjük egymást, hanem beszélünk.

Végre vendég, ki minél hivatlanabb, annál kedvesebb.

Decrescendo.

Gyulai, ha az írói pörsölybe gyűjt: akkor Pál.

Gyulai, lantot ragadni ha kezd: Pali akkor már.

De Gyulai lesz csak Palkó, kritikázni ha próbál.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

A magyar államból.

»A szt.-istván-társulat. Alapító tag: Mester István győri kan.«

— Helyes extractiója a kanonoknak!

Egy Magyar intézet pecsétje.

K. U. HÖHERE
LANDWIRTSCHAFTLICHE
LEHRANSTALT
UNGAR: ALTENBURG.

KULTUSZMINISZTERI

Mikor a primásnál ebédel.

Nagyon tisztelendő uraim és hölgyeim! A mi önök körébe hozott, az az apostolok lova volt. A katolikus kaszinó üdvözlét hozom önöknek. Mint jó katolikus óhajtottam önök társaságában áldozni Krisztus könnyeivel. Mért is nem hozhatok oly áldozatokat hitbuzgalmannak, mint a szorgos szent Arbuez! Ez fáj, ezt meggyónom. Az ő engesztelésére ezt a Torquemadairát! Éljen Izabella és Marfori, éljen don Carlos! Jőjjenek be a derék jezsuiták! Éljen a coelibatus, éljenek a felekezeti iskolák, éljen páter Bekx, éljen a római pápa, de különösen éljen Viola és gróf Cziráky János! Ámen.

A Bákoson.

— Sport-képecskék. —

I.

Ott áll a nemzet bárója az állvány előtti gyepen, a mord idővel farkasszemet nézve vastag téli kabátjában. Tekintete olykor azon a kis fabódén pihen sovár vágygyal, hol a pénzes urfiak, a valódi gentlemanek kockáztatják bankjegyeiket a totalisateuron.

— Illustrissime! — kiált a national-báró egyik fiatal gavallérra. — ha jól hajt a Viplás, öt forint sá p!

(Ez madárnyelven van mondva s a laikusak nyelvén annyit jelent, hogy ha a pénz kockáztatásnak kedvező eredménye lesz, a »drukkolása« fáradtságának díja el ne maradjon.)

— Hát aztán melyik számra játszszam? — kérdi az ifju gavallér.

— No már én csak a harmadikra tennék, —

TOASZTOK.

! Ha a kálvinista Rómába megy.

Nagytiszteletű uraim. Őszintén örveudek, hogy a per excellenciam magyar nemzeti egyház fiaival ülök egy asztalt. Örömömben csak egy ürömesebb vegyül: mért nem lehetek magam is kálvinista! De az ellen protestálok, mintha bensőmben nem volnék igaz protestáns. Még egyszerűt mondok, s éltetem az egész szuperintendentiát! Éljen a heidelbergi káté, éljen az önkormányzat, éljenek a derék csizmadiák, és a holló, ha kálomista. Éljen Zwingli Ulrik, éljen a 96 thesis és a 97-dik: a bihari pontok. **Ponktom. Diksi!**

javalja a báró biztatólag. (Mert hát az első két számra a drukk-dij már biztosítva volt más két ifju illustrissimus által.)

Denique bármelyik két maecenás vesztett, a harmadiknak nyernie kellett, — s öt forintot minden futamnál »ólba szöké«-zett a nemzet bárója. Nem csoda aztán, ha széles jó kedvében ő is oda állott a mázsaház mellé az idomárok és lovarok közé, hogy egy hatalmas »hip hep hurrah«-t kiáltson a walesi herczegnek, ki a programot jövőre egy új új sta-

k e s-zsel kegyeskedett szaporítani. No mert ez, annak idején, a totalisateur révén újabb öt forintosokat hoz a kedélyes báró konyhájára.

Hja! Szemesnek a világ.

II.

— »The lady is very pretty, truly.« — szól egyik turfita, lady Dudleyre szögezve távesövét.
— Actually beautiful! — jegyzi meg a herczegi kíséret egyik tagja. — És tudja-e ön, honnan van az, hogy a lady a komor hűvös idő daczára is

KULTUSZMINISZTERI

Ha a nagykanizsai zsidó hitközséghez látogat.

Mindenekelőtt, mondja csak, kedves rabiner barátom, kóser ez a bor? No csak azért kérdem, mert ha nem zsidólegény taposta volna, én meg nem innám. Trefnyi disznónak való, a ki disznóhúst eszik az disznó. Nekem sakterozott hús kell; azért éljen a schlachter, éljenek a börzia-nerek, a kik a beesületes embereket sakterolják. Éljeneka legujabb testamentom mózesei, kik az »igérvény« földére a ganef keresztényeket elvezetik. Éljen Rothshild, és Ludasi Ganz Móricz. Éljen az emancipáción, és a polgári házasság! Szerbusz Khóbi! Shólem.

oly üde? Lássá, mink angolok a gyakorlatiasság emberei vagyunk! Ime önök szép-hölgyei ott a páholy-sorban csakugy dideregnek pókháló vékonyságu franczia selyem tunikáikban, s szalmakalapjaikban, míg a mylady az ő prémes bársony magyar mentécskéjében kalpagjában igen kedélyesen érzi magát, daczolva a mord idő szekaturáival. Hja, az idő pénz, s onnan van, hogy nálunk mindenki szeret az időhöz alkalmazkodni. Gud báj!

III.

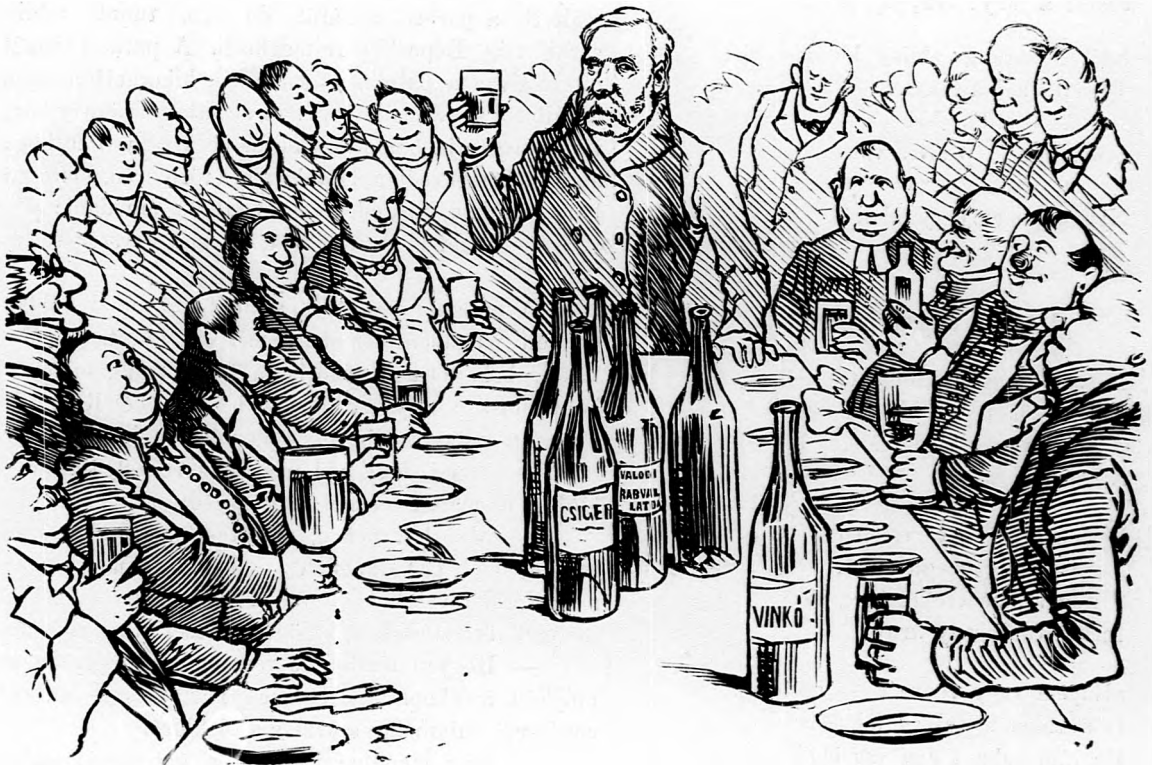
A walesi herczeg ott járkal a turfiták közt, élénk kézszerításokat váltva mindenkivel.

Egy öreg ur, ki udvariasságból rettenetesen törte az angol nyelvet, az időjárás szokatlan volta felől vette föl a themát, mondván:

— Prince! Uön uud thingk that thi ordör ov thi siznz iz invörted. Uj hav had no szömmör this

TOASZTOK.

Lutheránus szász atyafiak közt.

Mélyen tisztelt uraim. Ha olvasták önök a Lloydban előbbi vallás és közoktatási toasztjaimat: fölöslegesnek fogják ítélni, hogy beszédet tartsak annak bizonyosságául, hogy egy magyar kultuszminiszter egyéb nem is lehet mint lutheránus. Azért csak röviden említem fel, hogy ámbár Loyola kemény reformátor volt, de éljen VIII. Henrik is, mint híj pópista. Mahomed se kutya. Éljen Renán és Lonkay Antal, ha tud. Éljen a magyarhaza — szásznyelvvel. A tót se kutya? Éljen Kossuth és Paczolay. Éljen a polygamia, had szaporodjék nemes fajunk, és éljen a zweikinderwirtschaft. Éljek.

jir! — (Herczeg! Azt gondolhatók, hogy az idény ösze-vissza van cserélve. Még nyarunk sem volt ez évben.)

A herczeg kis ideig csak gyönyörködött az öreg ur küzdelmén, a mibe e szavak kierötetése került, s aztán szivélyes mosolylyal így szólt:

— Machen Sie nur keine Umstände wegen meiner. Sprechen wir lieber deutsch.

Az öreg ur pedig elkezdett ámulni-bámulni, hogy a herczeg jobban beszél apanyelvét (lévén a herczeg atyja német), mint ő saját anyanyelvét: a magyart.

Sztipl. Csf.

Modern románcz.

— *Mutatvány egy ó s a j t alatt levő versfüzérből.* —

Szól a harang: »kling, klang.«

Imáz a lány: »miserere.«

Dörg a púska: »piff, puff, durr!«

Sikolt a lány: »oh, jaj, jujj!«

Szól a harang: »kling, kláng.«

Temetik a kis lányt.

Puskát tisztít a baka,

Szól: »Ez szép lövés vala.«

*

Nyugodalmas jó 'jczakát!

Pityty Palatyty,

A szabó engem üldözött...

A szabó engem üldözött,

A kis szökét én üldözém —

Az első vágyott én reám,

A másodikra én.

Egy holdragyogta estelen

Ime, a szóke megjelen...

S mig ajkam csókot égve hány,

Im! föltünik egy árny.

»Enyém vagy végre!« — suttogek.

Ő szendén mosolyga föl.

De rám zuhant egy vas ököl,

S bögék: Védjen az ég!

Az árny valósult... hah s z a b ó m!...

Dörgött: »hitelbe nem adom«

— — Eltűnt árny, lány, és el velek

A kontós köpenyeg.

Liliomji.

Regényolvasás haszna.

Regényfaló ur olvasta Ponson egyik művében, hogy ha valakit delejes álommal elaltatnak, kibeszéli a jövőndőt.

Lelkendezve szalad barátjához, hogy olvassa csak.

— No hát mit nyertem vele? mond ez.

— Hát azt, hogy ezután mindig megtudjuk előre, mely számok jönnek ki a lutrin, és azokat meg tesszük.

A pulykák szűre.

Repczédi ur nagyon szigorú volt, ha valaki vetésében kárt tett, csak ha az ő baromfia ment a más vetésébe, szerette behunyni szemét. Közel a házához volt egy szegény parasztnak kis árpaföldje, melybe a Repczédi pulykái gyakran mentek jöllakni. Megbecsültette a paraszt a kárát, de nem tudott addig várni, míg Repczédy ur megfizeti. A paraszt ismét ott találván a pulykákat a földjén, kikergette, szépen behajtotta az ur udvarába, s még alázatosan könyörgött: vigyáztasson jobban a pulykáira, ne kívánja tőle, hogy annyi kárt szenvedjen. Ez több ízben történvén, a paraszt haragosabban inté, mire ez azt találta mondani:

— Vedd el a szűrőket, ha még egyszer rajtakapod!

A paraszt nem szólt semmit, de annál többet gondolt magában, s midőn ismét ott találta a pulykákat, behajtotta a gödörbe, a tollát pedig mind lekopasztotta, s úgy meztelenül hajtván be Repczédy urhoz, a tollat is elhozta, s az udvarra hinté.

— Jancsi fogj be! megyünk a szolgabíróhoz! kiáltja el magát mérgében Repczédy ur.

— »Ja: lesz neked,« ijesztgették szomszédai a szegény embert. Hanem ez csak bátran megjelent a szolgabírói hivatalban, hova az egész hivatalnoki személyzet összetódult a különös pereset tárgyalására.

— Hogyan merted te rossz ember Repczédy ur pulykáit megkopasztani? iszen már bele is hóttak! rivált reá fulmináns szóval a szolgabíró.

— Nem mondhatni, hogy én azt merészségből tettem, védé magát a szegény ember, én csak szót fogadtam; mert Repczédy ur azt parancsolta nekem mikor intettem kérve, hogy a pulykáit jobban őriztesse: vegyem el a szűrőket, tehát a milyen szűrők voltak, csak olyant vettem le róluk.

S a bíróság igazat is adott neki.

Stiglincz.

Elküldték a kocsist a kertészhez Schmittlingert Az azután kért — stiglinczet. Haza jöve jelentette hogy nem kapott.

— Hát minek is volna neked stiglincz? Kérdezte asszonya.

— Elültetni.

— S mennyi tojást raknál alá?

— Kell is az alá tojás, felelé a kocsis, ki most már sehogy sem tudja, mi való a levesbe: a stiglincz e, vagy a snitling?

Most lesz már kutya.

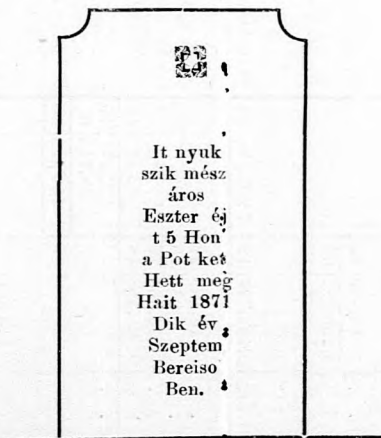
Nyomatott az öreg paraszt két fiával; az öregebb fiának azonban nagyon komája volt a dolgot, s az ágyás közepén a rábizott három gebe sehogy sem törte szálában a felbontott kévét. Az öreg váltig ígérgette a nyaklévest megcsökönösödött fiának, azonban mitse használt, míg végre az öreg kifogyván a türelemből, végig nyujtotta az ostornyelet a fiu hátán; mire ez eldobta a hosszúra nyujtott kötőfék szarát, s nem akart többé dolgozni »még a szentnek se.«

A kisebbik fiu e jelenetre biztatólag mondá apjának:

— Most lősz má kutya kend écschapám, ha ezt ellegendi a Miskának!

Fűtő' va ő fa.

A Hódmezővásárhelyi »kincses« nevű temetőben következő sirirat olvasható:

Helyesen így lenne: Itt nyugszik Mészáros Eszter, Élt 5 hónapot két hetet, meghalt 1871-dik év szeptember elsőjén.

Forintos.

Még a régi jó időkben történt. Élt Győrmegeyben egy Forintos Pál nevű igen nagyszáju, hét-szilvafás bocskoros nemesember. Eljárogatott a me-

gyegyülésekre, hol gr. Zichy Ferencz főispán elnökölt. Egyszer Forintos uram igen nagy lármát csinált s ezen a főispán megbotránkozva, rákiáltott:

— Halgasson, vagy takarodjék ki innen kend!

Erre Forintos méltó indignatióval fölharsan:

— Ha én is kend, akkor kend is kend! Az én apám már akkor is forintos volt, mikor az ur apja még csak »csicsedli« volt!.

(Tudnivaló, hogy e Zichi atyja bocsátott ki először »szexedliket.«)

Hova lesz a pénz.

Az öreg tanító, ki már a falu népének annyi halottját eltemeté, megkérdezte, hogy miért nem vesz házat, vagy hova teszi azt a sok pénzt a mit be vesz?

— Jaj, feleim, a kéménybe is sok füst megy, mégse telik meg!

Tanítás.

A deák olyan verset talált csinálni, melynek 4 sorában 12 e és 10 o hangzó volt. Olvasta ezt a tanár és inteni kezdé:

— Egy embernek sem kellene eltéveszteni szemé elöl, hogy kerülnie kell a folytonos, monoton szöllás-módot!

Vallástürelmetlenség.

Irgalmatlanul üti elnyomorodott, vásárra hajtott szamarát a zsidó. Bele kiált hozzá egy susztergyerek:

— Ugye zsidó, azért ütöd azt a szamarat, mert körösz van a hátán!?

Szerkesztői subrosa.

— Nihil. Eljlesztő például adjuk. — Cs aló dá s. Rosz vers. — Kandur ur adomája jó. — Fővárosi történet. Tartalmatlan valami, utszéli előadásban. — Patiens logikája. Régi. Az apróságok jók, közöljük. — Szathmár. F. B. K. A »für Damen« kaland nem Királyházin esett meg először; képek is örökítik. — A diák adoma jön. — Silbak. Közöljük, szívesen vesszük.

Lapigazdónos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Stáció-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1873.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám I. emelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

II. Életbiztosítási üzlet.

Tizedik évi zárszámla 1872-ki január 1-től december 31-ig.

Vagyonkimutatás 1872. évi december 31-én.

Bevétel.		Vagyon.		Teher.	
frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
1. A múlt évből áthozott díjtartalék	173,214 78	1. Szerzési jutalékok az 1873—1876. éveket illetőleg	83,453 47	1. Előleges díjak az 1873—1876. évekre	1,771 13
2. Befolyt díjak : ez évben kiállított kötvények után	960,371 31	2. Hátralékos díjak	9,469 39	2. Kiházasítási tőkék nyeregménye 1873—1906. éveket illetőleg	71,839 41
az előbbi években kiállított kötvények után	11,716 64	3. Magyar vasutj kölesön kötelezvények	881,947 —	3. Fel nem vett nyeregmények 1871. évről	37 76
a biztosított tőke emelésére fordított nyeregmények	1,243 82	4. Magyar földhitelintézeti 6%-os jövedékijegyek	33,327 —	4. Díjleszállításokra vonatkozó nyeregmények tartaléka	1,557 60
korkülönbségek folytani pótdíjak	15,067 13	5. Magyar földhitelintézeti 5 1/2%-os záloglevelek	449,136 50	5. Visszbiztosító intézetek s egyebek követelései	9,435 48
3. Irásilletékek	2,768 38	6. Magyar földhitel-részvénytársasági 5 1/2%-os záloglevelek	302,458 33	6. Független károk 1873. évben kiegyenlített	93,243 25
4. Visszalépteti felek után lejárt foglaltok	189,123 81	7. Hitelzálogi kölcsönök	102,053 23	7. Nyeregmény-tartalék	381,594 97
5. Kamatjövetelem	4,714,568 50	8. Kötvénykölcsönök	342,799 —	8. Biztossági alap	117,700 22
Kiadás.		9. Pestvárosi 6%-os kölcsön-kötelezvények	455,345 —	9. Díjtartalék	3,901,838 77
1. Törlesztett kötvények díja	70,591 30	10. Különböztető intézetnél elhelyezett tőkepénzek s kamatai	1,562,204 10		
2. Visszaváltott kötvényekért	66,682 73	11. Vezér- és főügynökségek s egyebek tartozása	256,645 57		
3. Bekövetkezett halálesetek után megtréfitott összeg	305,477 96				
4. Lejárt kiházasítási tőkékért	22,418 —				
5. Kiházasítási biztosításoknál haláleset következtébeni díjvisszatérítés	27,211 50				
6. Évjárulékokért	813 70				
7. Visszbiztosítási díjak	33,942 71				
8. Bélyegekért	6,945 72				
9. Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok stb.	40,188 68				
10. Tiszti fizetések	20,150 43				
11. Jövedelmi adóért a lefolyt évi nyeregmény után	7,295 90				
12. Orvosi díjakért	6,708 33				
13. Díjbehajtási jutalékokért	24,238 72				
14. A lefolyt évet illető szerzési jutalékok	53,226 18				
15. Törlések után leszámitott szerzési jutalékok	6,695 14				
16. Díjtartalék ez év végén az »A« kimutatás szerint	692,687 —				
Nyeregmény	3,901,838 77				
Nyeregmény	4,594,425 77				
Nyeregmény	120,142 79				
A nyeregmény felosztása.					
1. Igazgatósági járulék 9%	10,812 85				
2. Tiszviselők járuléka 4%	4,805 71				
3. A tiszviselők nyugdíjalapjának 1%	1,201 43				
4. Nyeregménytartalék, a 103,822 forint 80 krnyi maradvány 25%-a	25,830 70				
5. A biztosítottak nyeregménye, a 77,492 forint 10 krnyi maradvány 50%-a	38,746 05				
6. A részvényesek nyeregménye, a 77,492 forint 10 krnyi maradvány 50%-a	38,746 05				
	120,142 79				

Első magyar általános biztosító-társaság Pesten.

Finom bor s
vitorlav-szon
kézi-öndök
frt 3 20—25.
Nagy
bőröndök.

Rejtő-kat elváltott árjegyzékekkel szivesen szolgálnak.
Minden nagyságu
fa uti öndök
hölgyek és urak részére
frt 4.20—40 frtig.
Női ruháknak való
nagy uti kosarak

Tökéletesen
berendezett
utitáskák,
toilettek és
szekrénykék.

Kalapdobozok.
Üti evőeszköz-
tek, tentatar-
tók, tükrök
Esernyo- és
bot-fatokok.
Plaid szíjjak.
Szappan- és
kenőcs-sze-
lenczék.

Mindennemű kitűnő
UTAZÓ
és lovaglószerek
igen dús választékát ajánlják
KERTÉSZ ÉS EISERT
Pesten, Dorottya-u. 2. sz.
színházterti szeglet.

Üti tekercesek.
Női és fürdő-
kézi-táskák.
Üti ivopohár
és kulacs.
Üti szivartár.
Revolver
frt 8—40.
Rugany-esőöl-
töny s köpeny.

Minden nagyságu
uti táskák
1.30—40 frtig.
Válba függeszt-
hető táskák.

Angol dísznőbőr
NYERGEK
15 frttől kezdve.
Angol kántárok,
kengyelvasak,
sarkantyúk, lo-
vagló-ostorok, ló-
mértékek sat.

Írásbeli
megbizások
kellő figyelem-
mel gyorsan
eszközöltetnek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 A legbiztosabb és legkellemesebb szer
váltóláz ellen,
 különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp
 bevenni nem képesek, a
Chinin-csokoládé
 és a
Chinin-czukor
 Rozsnyai M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében,
 melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagy-
 gyűlése
Fiumében
 pályadíjjal koszoruzott.
 Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden
 jóhirű gyógyszer-tárában.
 A hamisításoktól óvakodni kell!
 Mindenki csak a Rozsnyai M.-féle pályakoszoru-
 zott készítményt kérje és fogadja el. 4552 1—35
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Régiség- és ásvány-gyűjtemények
 3 frttől kezdve fölfelé
 használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak,
 ó-ésujdivatuk minden árban kaphatók az
 érem-, ásvány- és régiségtárgyak
 irodájában, a régi Lloydépületben.
 1—* 434

Pressburger Vilmos
 legolcsóbb és legnagyobb
ruhazárta Magyarorszában
 király-utca 18. szám, Jálícs-féle házban

ajánlja dusan berendezett raktárát mindennemű uri-ruhákban,
 melyek a legdivatosabb szövetelekből elkészítve, és legújabb sza-
 básuak, még eddig nem hallott olcsó áráért:

Tavaszi öltönyök	12 frttől	30 frtig
Felöltök	7 »	20 »
Tavaszi v. őszi kabátok	6 »	15 »
Salon-öltönyök	20 »	35 »
Jaquet- vagy kabátok	8 »	25 »
Frakkok v. salonkabátok	14 »	30 »
Nadrágok	3 »	10 »
Mellények	2 »	6 »
Hálókötösök	8 »	16 »
Gyermeköltözetek	3 »	10 »
Üti-köpenyek	13 »	25 »
Vadászkabátok	5 »	12 »

Mérték utáni megrendelések 12 óra
 alatt elkészítetnek; a vidékről megrendelések
 leggyorsabban elintéztetnek.

Ezenkívül nagy választékban min-
 dennemű posztó- és gyapot-árakat gyári áráért
 tartok.

Komorner S.
Pest
 FÜRDŐ-UTCZA,
 József-ter szögletén
 ajánlja
Gyárraktárát
s i r e m l é k e k
 és
 ábrázolatokban.

A Wheeler és Wilson-féle
varrógépek
 gyári társaság
New-Yorkban
 tisztelettel jelenti, hogy
 készítményeinek árát le-
 szállította és hogy csakis
 Pesten
OHM C. O.
 főképviselőjénél
József-ter 15. sz.
 legjobb hírből álló sa-
 ládi varrógépei

70 frttől kezdve valódi minőségben beszerezhetők.
 Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más
 ajánlata valódi készítményünknek csak csaláson alapszik s
 intéssel vagyun lelkiismeretlen gépkereskedők ellenében
 kik nem átvállalnak védőbélyegünket meghamisítani. Képes
 árjegyzések kívánatra kiszolgáltatnak és elküldetnek.
 24994—

ÁRENGEDES.

ÁRENGEDES.